

Testo digitalizzato da www.torah.it nel 2010
Tutti i diritti sulla digitalizzazione riservati

Testo sacro.
Stampare solo per conservarlo.

Eliminare esclusivamente in ghenizà

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVID LUZZATTO

PADOVA
1874

35
PARASHAT KORACH

Torah.it

presenti ed eseguirete tutt'i miei precetti, e sarete santi al vostro Iddio. (41) Sono io, il Signore, Dio vostro, che vi trassi dalla terra d'Egitto, per essere il vostro Dio; io, il Signore, sono l'Iddio vostro.

XVI

(1) Ora, Còrah, figlio d'Isshàr, figlio di Kehàt, figlio di Levi, unitosi a Dathàn ed Aviràm figli d'Eliàv, ed On figlio di Pèlet, (tutti rubeniti, prese [seco altri uomini]; (2) E si presentarono davanti a Mosè, con altri individui dei figli d'Israel, dugento e cinquanta, dei primarj della congrega, membri del consiglio, uomini di fama. (3) Radunatisi attorno a Mosè e ad Aronne, dissero loro: Vi basti! Perocchè la congrega tutta è santa, ed in mezzo ad essa è il Signore: e come

לאנשים להוריש את הארץ, ושהוא העושה לכם אותות ומופתים; אבל היו מאמינים כי האל על ידי עבודות וניקודות הוא כורת ברית עם כהניו ומכיוו היודעים דרכי עבודתו, ועושה להם ניוס. והנה האמינו כי משה פועל גבורות צדק האל, אבל האמינו ג"כ שהאל מתפתה ומועג למושה בעשותו לפניו העבודות הרנניות לו, וא"כ עכשו שהוקם המשכן וכדעו מושפטי הקרננות ודרכי העבודה הרנניים לפני ה', יוכל כל אחד להיות כהן וכביא מבלעדיו אהרן ומושה, והנה קרה היה ותנשא לאמר אני אהיה כהן וכביא, וה' יענה אותי בכסים ונפלאות כאשר ענה את משה ואת אהרן, אחרי אשר אעבוד עבודתו כמלכה מפני; ולמה אראה את משה ואת אחיו בגדולה, ואני אחי כהיה להם לכושא בליס? ומושה ראה את כוונתו ואמר להם קחו לכם נחתות, ותראו אם העבודה והקטרת היא נוקבלת לפני מלך עזמה, יהיה הוקטיר ווי שיהיה, או אם רעון האל הוא שיהיה הוקטיר איש וימוד הכבד והקצב לו. (ג) רב לכם: רב לכם שנת צהר הזה, רב לכם שב את ההר הזה, רב לכם מכל תועבותכם (ויקחאל מ"ד ג'), רב עוד יוסף בני קי, ענינכם די, לא יותר מדאי. רב לכם, די לכם ויה שהשתרחם עלינו עד היום, כי עד עתה היינו נריכים לכם, ומעתה שהוקם הושכן אין לנו טורף צדק. אבל משה השיב להם צענוה ונאקוה רב לכם בני לוי, אחי בני שבטי, יספיק לכם ויה שאמרתו לכם קחו לכם נחתות, למען תדעו כי לא תלך וישתבצכם, שאם לא היה הדבר צדור לי לא הייתי אומר זה, ועתה תדעו להם למוען יעצב לכם. וכשראה שלא היו חורים בהם, חזר והוכיחם בלאון קשה היועג

www.torah.it

(מא) אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ פ פ

טז

לח (ס) וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהַת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן: (ב) וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נְשִׂאֵי עֵדָה קָרְאוּ מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שָׁם: (ג) וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוֹעַ

(ס) ויקח קרח: מוקנא היה קרח במושה, ועכשו לקח השעה שהיו ישראל נזכרים על גזרת הסורגלים והקטרת, והואיל עמנו לפעל. קרח ועדתו שראו כל המופתים אשר עשה משה, איך יתכן שלא יאמינו שליחותו? ואם לא האמינו הם שהיו עדי ראייה, הלא זה ביא להטיל ספק במושה, ולומר שמו מועשו מווייפים. אבל האמת הוא כי קרח ואנשי עדתו לא כפרו במופתים אשר עשה משה, ולא היו מייחסים אותם לתקבולות אכזריות, שהרי אמרו כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה', הנה הדור כי ה' בקרב ישראל, ושהוא עושה להם אותות ומופתים. אבל קרח ועדתו עשו טעות גדולה ונחיות הרגלם בין הוצרים עובדי האלילים, ולמדו מהם דעות נכסדות בענין האלהות וההשגחה. והנה קרח ועדתו מאמינים היו כי יש אלהים בישראל, ושהאל הזה הנקרא ה' נשבע

נא בני לוי: (מ) המעט מכם כִּי־הִכְדִּיל אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
 אֶתְכֶם אֵלָיו לְעֹבֵד אֶת־עֹבֶדֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
 וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: (נ) וַיִּקְרַב אֶתְךָ
 וְאֶת־כָּל־אֲחִיךָ בְנֵי־לֵוִי אִתְּךָ וּבִקְשַׁתֶּם גַּם־
 בְּהִנָּה: (ס) לָכֵן אֶתָּה וְכָל־עֲדַתְךָ הַנְּעָדִים
 עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מֵה־הוּא כִּי תִלְוְנוּ עָלָיו:
 (ז) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרָא לְדָתָן וּלְאֶבִירָם

NUMERI XVI

(9) Vi pare forse poco, ch'il Dio d'Israel v'abbia distinti tra la congrega d'Israel, avvicinandovi a sè, perchè prestate il servizio del Tabernacolo del Signore, e perchè stiate davanti alla congrega, per servirla, [cioè per farne le veci, v. III. 6. 7]? (10) E poi ch'egli ha (a sè) avvicinato te, e teco tutt'i tuoi fratelli, i figli di Levi, preterdereste anche il sacerdozio? (11) Ebbene, tu, e tutti quelli del tuo partito, voi siete collegati contro del Signore. Ed Aronne che cosa è egli, per cui mormorate contro di lui? (12) Indi Mosè mandò a chiamare Dathàn ed Aviràם, figli d'E-

זון הקל, כמו עתה דע וראם מוס אשיב שולמי דבר (שמואל ב' כ"ד י"ג), עכינו decidere, וכן וידע אלהים (שמות ב' כ"ה). (יא) לכן אתה וגו': מקרא קצר, כמירוש רמב"ם, כמו שפירש רש"י לכן כל הורג קין. ותלמידי שצתי אכנסא איוור כי וילת הכועדים מושכת עמום וילת כועדים, אתה וכל עדתך הנועדים כועדים על-ה' ואולי

(*) תליכו קרי.

תַּתְנַשְׂאוּ עַל־קַהֲלֵי יְהוָה: (ה) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
 וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: (ו) וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־
 עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקְרֹ וַיֵּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ
 וְאֶת־הַקְדוּשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־
 בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: (ז) זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לְכֶם
 מַחְתֹּת קָרַח וְכָל־עֲדָתוֹ: (ח) וְתָנוּ בֵּהֶן אִישׁ
 וְשִׂמּוֹ עָלֵיהֶן וְקָטַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה מִחֵר וְהָיָה
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְדוּשׁ רַב־
 לְכֶם בְּנֵי לֵוִי: (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׂמַעוּ

NUMERI XVI

mai v'innalzate voi, sopra la radunanza del Signore? (4) Mosè, ciò udito, si gittò sulla propria faccia. (5) E parlò a Còrah e a tutta la sua congrega, con dire: Domani il Signore deciderà chi deve appartenere a lui, e chi dev'essere il santo [il sacerdote], e quello avvicinerà a sè; colui cioè ch'egli eleggerà, egli avvicinerà a sè. (6) Fate così: prendetevi delle palette, tu Còrah, e voi tutti collegati con lui. (7) E domani mettetevi del fuoco, e ponetevi sopra del profumo, innanzi al Signore, ed allora colui ch'il Signore eleggerà, quegli sarà il santo. Ciò dovrebbe bastarvi, o figli di Levi. (8) E Mosè soggiunse a Còrah: Ascoltate deh! figli di Levi.

מוכס, ופירש להם שהם כועדים על ה', והוא בלא ספק יעניסם. (ד) ויפול על פניו: דרך בקשה, שיניחוהו לדבר ולא יפסיקוהו, כמו למעלה י"ד ה'. (ה) וידע ה' את אשר לו: לא אמר והודיע, כי לא אמר זה דרך הגדת העמיד, אלא כמולה רמז: מוכס אכי עוכס להביא הדבר לפני משפט האל. או אולי הקריאה וידע או וידע

וְלֹא־הִרְעֵתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם: (טז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־קִרְחָה אַתָּה וְכָל־עֲרֻתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה
 אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר: (יז) וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ
 וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
 אִישׁ מִחֶתְתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתִים מִחֶתֶת וְאַתָּה
 וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֶתְתּוֹ: (יח) וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ
 וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
 וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
 (יט) וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרְחָה אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־

NUMERI XVI

(16) Indi Mosè disse a Còrah: Tu, e tutta la tua congrega, presentatevi domani innanzi al Signore, (cioè) tu, quelli, ed Aronne. (17) E prendete ciascheduno una paletta, e mettetevi sopra del profumo, e presentate innanzi al Signore ciascheduno la propria paletta, dugento e cinquanta palette; e tu ed Aronne, ognuno la sua paletta. (18) E quelli tosto presero ciascheduno la sua paletta, e vi misero sopra del fuoco, e vi posero sopra del profumo, e stettero all'ingresso del padiglione di congregazione, ov'erano anche Mosè ed Aronne. (19) Còrah radunò presso di essi tutta la congrega, all'ingresso del padiglione di congregazione; e tosto la maestà del Signore apparve a tutta la radunanza. (20) Ed il Signore parlò

מעולם לא השתרר עליהם להנחת עלונו. (יח) ויקחו איש מחתתו: (יט) ויקהל עליהם; חזק ליינות עד למחר, אלא עיד ויקחו איש וקחתו. (יט) עליהם; חזק ליינות

בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: (יג) הַמַּעַט
 כִּי הִעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּרְבֹשׁ
 לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר בִּי־תִשְׁתַּרְר עֲלֵינוּ גַם־
 הַשְּׁתַּרְר: שְׁנֵי (יד) אֵף לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת
 חֶלֶב וּרְבֹשׁ הֵבִיאָתָנוּ וַתִּתֵּן־לָנוּ נַחֲלֹת שָׂדֵה
 וּכְרִם הַעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַר לֹא נַעֲלֶה:
 (טו) וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־
 תִּפֶן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאֲתִי

NUMERI XVI

liav; ed egli disse: Non vogliamo venire. (13) Ti par poco d'averci tratti da una terra che scorre latte e miele, per farci morire nel deserto; che vorresti ancora esercitare sopra di noi un'autorità? (14) Nè ci hai condotti in un (altro) paese, stillante latte e miele; nè ci hai dato il possesso d'un campo o d'una vigna. Credi tu di abbacinarne gli occhi? — Non vogliamo venire. (15) Increbbe a Mosè oltremodo, e disse al Signore: Non accettare alcun loro presente! Nè un asino ho mai preso da essi, nè ho mai nociuto ad alcuno di loro.

לכך כתבון רש"י. מה הוא: ואלו לולא רגון האל. (יג) כי תשתרר עלינו; לשלם לקראו לנו כמלך. גם תשתרר: כמו אכני אעלך גם עלה. (יד) האנשים ההם: דרך כנוי, כמו אפס כי כאלו נאצת את אויבי ה' (שמואל ב' י"ב י"ד); וזהו ר"ר דר חזק מוכר אתה ונקר עיני האנשים ההם, והם שאר ישראל, אך אל תשבו שאכנו כמשה, התשובה דבר עמו שאתה מדבר עמם ונקר עיניהם? (טו) אל תפן אל מנחתם: קודם שיאמר להם שיקחו הנחתות ויקטירו הקטרת, התפלל בזונו כל העם שלא ירנה ה' את מנחתם, כי אין להם שום טענה להתרעם עליו, כי הוא

a Mosè e ad Aronne, con dire: (21) Separatevi di mezzo a questa congrega, ch'io la distrugga in un istante. (22) Ed egli si gettarono sulla propria faccia, e dissero: Oh Dio, Dio degli animi di tutt'i mortali! Sarà mai che un uomo peccchi, e tu t'adiri contro tutta la radunanza? (23) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (24) Ritiratevi, da ogni parte, dall'abitazione di Còrah, Dathàn e Avirà. (25) E Mosè si alzò, e andò presso Dathàn e Avirà; e lo seguirono gli anziani d'Israel. (26) E parlò all'adunanza, con dire: Ritiratevi deh! dalle tende di questi uomini peccatori, e non toccate alcun che di quanto ad essi appartiene; onde non v'avvenga di perire in causa delle gravi loro colpe. (27) E quelli si ritirarono, da ogni parte, dall'abitazione di Còrah, Dathàn e Avirà; e Dathàn e Avirà uscirono, (e stettero) fermi all'ingresso dei loro padiglioni, insieme alle loro mogli, ed ai loro figliuoli grandi e piccoli. (28) E Mosè disse: Da questo cono-

כלו (או חלק רב מהעם שנכתבו אחר קרת), וה' לא בירש לו הענין, רק אחר לו שילך אלל קרת דתן ואזירס וזהיר את העם שיתרחקו משם, ומשה הלך אל דתן ואזירס (ולא הזכיר קרת, כי לא היה באהל, כי היה עם מקריבי הקטרת), ובתוך כך המעשים ומאמרים אלו וקרת עושה הקטירו הקטרת וכשרפו. והנה אין ספק כי קרת היה מן הנשרפים (כדעת ראב"ע), כמו שכתוב (למטה י"ז ה') למען אשר לא יקרב אדם זר אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני ה' ולא יהיה בקרב ובעדמו ועדתו הם המעשים ומאמרים אלו ומקריבי הקטרת. ומה שכתב להלן (כ"ו י') ותבלע אותם ואת קרת, עכינו אהל קרת וכל אשר לו, על דרך מואמר וירגיליוס: Jam proximus ardet Uealegon, (Aen. II) והנה דתן ואזירס לא הקטירו הקטרת כי היו צעלה עם קרת שיהיה הוא כהן, לא הם, ואולי הם יהיו מלכים או נשיאים בישראל. ואבלה אורחם: לא אחר וכלית, כי עדיין כשעם תפלת משה היו יכולים לחזור צהם ולהתרחק מן הקטרת. (כב) אלתי הרודות: הנוהן לבנות. האיש אחר יחטא: לפי הענין לא יתכן שיהיה זה"א לדיעה, ואין ספק שהיא לתמוהה, וכנקה על דרך ה"א הידיעה, כמו שכתבתי באוהב גר. והבכס רמ"ל כ"י תפס אותי צועמר ואמר כי התמוהה אינה כופלת על האחד אשר חטא, כי אם על הקף על כל העדה; וזה שיבוש כי בצומח נקומות צהם התמוהה בראש המואמר, אע"פ שיקר התמוה אינו אלא צופו, כמו שאמרו: יצאו למלחמה ואתם תשבו פה? האני אצטיר ולא חוליד אם חצי המוליד ועזרת? (כו) בכל המאמרים: נחמאתם שם כל כך (גדולס), (כו) נצבים; נחמיות. (כד) בואת הדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה:

פָּתַח אֱהָל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־
הָעֵדָה: ׀ שלישי (כ) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: (כא) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאִכְלָה אֹתָם כְּרִנֵּעַ: (כב) וַיִּפְּלוּ עַל־
פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל־בֶּשֶׂר
הָאִישׁ אַחֵר יַחֲטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף: ׀
(כג) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כד) דַּבֵּר
אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הִעֲלוּ מִסִּבִּיב לְמִשְׁכַּן־
קִרְיַת דָּתָן וְאַבִּירָם: (כה) וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־
דָּתָן וְאַבִּירָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל:
(כו) וַיִּדְבֹר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל
אַהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעוּ
בְּכָל־אִשֶּׁר לָהֶם פְּנֵי־תִסְּפוּ בְּכָל־חַטְּאתָם:
(כז) וַיִּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן־קִרְיַת דָּתָן וְאַבִּירָם
מִסִּבִּיב וְדָתָן וְאַבִּירָם יֵצְאוּ נֹצְצִים פָּתַח
אַהֲלֵיהֶם וּנְשֵׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם: (כח) וַיֹּאמֶר

רש"י ואזירס עליהם מירושו נגדס, שגם רוב העם נכתבו אחר קרת. (כא) הבדלו מתוך העדה הזאת: הם מקריבי הקטרת, והכוונה שלא יתבצר אהרן עושה להקטיר גם הוא, מואמר שלא רנו להמתין עד מחר. ומשה קצב שהיה רגזו אהל להכרית הקהל

scerete ch'il Signore m'incaricò di fare quanto feci, e che non (operai) di mio senno. (29) Se costoro morranno come muore ogni persona, e soggiaceranno alla fine di tutti gli uomini; non è il Signore che mi mandò. (30) Ma se il Signore opererà una creazione [cioè una cosa insolita], sicchè il terreno apra la sua bocca e gl'inghiotta, con tutti quelli che loro appartengono, e scendano vivi sotterra; conoscerete che questi uomini hanno oltraggiato il Signore. (31) Ora, tosto ch'ebbe finito di pronunziare tutte queste parole, si spaccò il terreno ch'era sotto di loro. (32) La terra aperse la sua bocca, ed ingojò essi e le loro famiglie, e tutte le persone appartenenti a Còrah, e tutte le sostanze. (33) Essi, e quanti loro appartenevano, scesero vivi sotterra, indi la terra li ricoperse, e sparirono di mezzo alla radunanza. (34) E tutti gl'Israeliti, che trovavansi intorno ad essi, fuggirono al sentire le loro strida; poichè pensarono: La terra potrebbe ingojarci. (35) Ed un fuoco uscì d'appresso al Signore [cioè dal luogo santissimo], e consumò i dugento cinquant' uomini, che presentarono il profumo.

אין ענינו (כדעת רמב"ן והוצא) שמדעו שאני שלח האל, כי זה כבר היו מוכינים בו; אבל עמו כמירוש רש"י לתת לאהרן כהונה גדולה וכו', וכן לתת הלוים משרתי הכהנים, וגם לטול העבודה מן הכהנות, כדברי רש"י בע. (כט) לא ה' שלחני: אין הכוונה לומר מעולם לא הייתי שליח האל, אבל הדבר לומר ונענינו, לא שלחני לעשות את כל מעשים האלה, לתת לאהרן כהונה גדולה וכו'. (ל) ואם בריאה וכו': כמו כי ברא ה' חדשה בארץ (ירמיהו ל"א כ"ג) (רש"י) ועיין פירושי על בראשית ברא. (לד) נסו לקולם: בשביל הקול היוצא מנקיעת הארץ ונפילת הנחשים (כדעת רש"י). לא מקול זעקתם, כדעת רש"י רמב"ן וראו'.

מֹשֶׁה בּוֹאֵת תִּלְעוֹן כִּי־יְהוָה שְׁלַחֲנִי לַעֲשׂוֹת
 אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבִי:
 (כט) אִם־כָּמֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהִים וּפְקַדְתָּ
 כָּל־הָאָדָם יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחֲנִי:
 (ל) וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָהּ הָאֲדָמָה
 אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
 וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֻתֶם כִּי נֶאֱעָזוּ הָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: (לא) וַיְהִי כְכֹלְתּוֹ לַדָּבָר אֵת
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 תַּחְתֵּיהֶם: (לב) וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע
 אֹתָם וְאֶת־בֵּיתֵיהֶם וְאֶת־כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר
 לָקְרָח וְאֶת כָּל־הַרְכֹּוֹשׁ: (לג) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־
 אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּבְסַע עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ
 וַיִּאֲבְדּוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל: (לד) וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פִּן־תִּבְלַעֵנוּ
 הָאָרֶץ: (לה) וַאֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל
 אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת:

וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ: (ה) זְכָרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֵּרַע
 אֹהֶרֶן הוּא לְהִקְטִיר קִטְוֹת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא-
 יִהְיֶה כְקִדְוָה וּבְעֵדוּתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-
 מֹשֶׁה לּוֹ: פ (ו) וַיִּלְנוּ כָּל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מִמַּחֲזֹת עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֹהֶרֶן לֵאמֹר אַתֶּם
 הַמַּתִּים אֶת-עַם יְהוָה: (ז) וַיְהִי בַּהֲקַחֵל הַעֲדָה
 עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֹהֶרֶן וַיִּפְּנוּ אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד
 וַהֲנִיחָה כִּסְהוּ הָעֵגֹן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה: (ח) וַיִּבֹא

NUMERI XVII

di rame ch'erano state presentate dagli abbruciati; e le batterono, facendone un coprimento all'altare; (5) Per ricordo ai figli d'Israel, onde non s'avanzi alcun estraneo, non della progenie d'Aronne, ad ardere profumo innanzi al Signore, e non incontri la sorte di Corahh e della sua congrega, (sorte) stata a lui dal Signore annunziata per l'organo di Mosè. (6) Alla dimane tutta la congrega dei figli d'Israel mormorò contro Mosè e contro Aronne, con dire: Voi avete fatto morire il popolo del Signore. (7) Ma mentre la congrega si radunava attorno a Mosè e ad Aronne, questi si voltarono verso il padiglione di congregazione, e lo videro coperto dalla nube; apparve cioè la maestà del Signore. (8) E Mosè ed Aronne

הלוא את האש. (ז) המתים: בענת הקטרת (ח"ט). (ח) ואכלת אותם כרוע: לא חמר וכליתם, כי לא היה זה אלא לזרוע להתפלל ולכפר על העם, ולהרחות לבם כי צר ה' בזהרן להודיע (כמו שכתב רש"י) שהקטרת המומיתם כשאניס כהניס

יז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (א) אָמַר
 אֶל-אֶלְעָזָר בֶּן-אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת-הַמַּחֲזֹת
 מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת-הָאֵשׁ זָרַה-הַלְּאָה כִּי
 קִדְּשׁוּ: (ב) אֵת מַחֲזֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה
 בְּנַפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ
 כִּי-הִקְרִיבֶם לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ג) וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת
 מַחֲזֹת הַנְּהַשֵּׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבו הַשְּׂרָפִים

NUMERI XVII

XVII

(1) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (2) Di' ad Eleazaro figlio d'Aronne sacerdote, che tolga le palette di mezzo all'incendio [cioè agli uomini abbruciati], e ne getti via il fuoco; poichè son divenute sacre. (3) Le palette (dico) di questi peccatori contro la propria vita [cioè che perdettero sè stessi coi loro peccati], e, battute e ridotte in lamine, se ne faccia un coprimento all'altare; poichè, essendo state presentate al Signore, divennero sacre; e servano di segno [d'ammonizione] ai figli d'Israel. (4) Ed Eleazaro sacerdote prese le palette

(ב) השרפה: שם מופשט, במקום השרופים. זרה: כמשמעו, חומר אליו זרה

וַיִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: (יג) וַיַּעֲמֹד
 בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה:
 (יד) וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגֶּפֶה אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף
 וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלֶּבֶד הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קָרַח:
 (טו) וַיֵּשֶׁב אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהַמִּגֶּפֶה נִעְצְרָה: פ הַמִּישֵׁי (טז) וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יז) דַּבֵּר י אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֲתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אָב
 מֵאֵת כָּל־נְשֵׂיהֶם לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר

NUMERI XVII

e propiziò pel popolo. (13) Egli si pose tra i morti e i vivi, e s'arrestò la mortalità. (14) I periti in quella mortalità furono quattordici mila e settecento; oltre ai morti nel fatto di Còrah. (15) Ed Aronne ritornò appo Mosè, all'ingresso del padiglione di congregazione, la mortalità essendo cessata. (16) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (17) Parla ai figli d'Israel, e ricevi da essi dodici verghe, una verga per ogni casato, (cioè) da tutt'i principi delle loro tribù; e scriverai

עדיין שהיו מתים, והוא שכ' אה"כ והכה הקל הנגף בעם. (יג) ויעמוד בין: להגיד שצדו שדקף ככשו למות בעצורם. (יד) מטה מטה לבית אב: להשנית התלוכות על הלויס מפני הנכורות כדברי רמ"ב, כי ה' הוכיח כנס זה שאינו חפץ בשאר השנעים, ואם הקהל לא יערערו על הכהונה, גם הלויס ידעו, כי קחם לא ינאף וקום לערער אלא על ידי שכתצרו הקהל עמו. איש את שמו: שמום הכהנים והעד ואת עם אהרן, כי הולך לפרשו מפני שהוא לא היה כשיא. ומה שצדק לעשר הכס דוקא על ידי מוות, מפני שהלשון כופל על הלשון, שהשנעים כקראים יוטות

מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: ס רביעי
 (ט) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (י) הֲרָמוּ
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכַלְתֶּם אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ
 עַל־פְּנֵיהֶם: (יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן קַח
 אֶת־הַמַּחְתָּה וְתֵן־עָלֶיהָ אִישׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר
 עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל
 הַנֶּגֶף: (יב) וַיִּקַּח אֶהֱרֹן כַּאֲשֶׁר י דַּבֵּר מֹשֶׁה
 וַיֵּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעָם

NUMERI XVII

recaronsi davanti al padiglione di congregazione. (9) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (10) Toglietevi di mezzo a questa congrega, ch'io la distrugga in un istante. — Ed essi si gettarono sulla propria faccia. (11) E Mosè disse ad Aronne: Prendi la paletta, e mettili sopra del fuoco (preso) d'in sull'Altare, ed appronta il profumo, e reca ciò prestamente appo la congrega, e propizia per essa [cioè ardi il profumo]; perocchè è dal Signore uscito [decretato] un flagello, è cominciata la mortalità. (12) Ed Aronne prese quanto Mose comandò, e corse in mezzo alla radunanza, e trovò ch'era incominciata la mortalità nel popolo; e mise il profumo (sul fuoco),

הוא הכותנת חיים ציד הכניס. ויפלו על פניהם: דרך נקשה כלפינו ועלה. (יא) כי יצא הקצף: כמו כי ינאף בי יד ה' (רות א'), הנה בערת ה' חמה ינאף (ירמיה כ"ג י"ט), כראה כי קצף כמו חמה כאמר בהשאלה על המכה עמוה, וינאף כאמר על גזר דין כמו ינאף דבר ונלכות מלפניו, ומשה אמר הקל הנגף בכבואה ולא ידע

מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִכְתֹּב עַל־מִטְּהוּ;
 (יה) וְאֵת שֵׁם אֹהֶרֶן תִּכְתֹּב עַל־מִטְּה לֹוי בִּי
 מִטְּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם: (יט) וְהִנַּחְתֶּם
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם
 שָׁמָּה: (כ) וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַרְבּוּ מִטְּהוּ
 יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלָי אֶת־תְּלֵנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם: (כא) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל־נְשֵׂאֵיהֶם מִטְּה
 לְנָשִׂיא אֶחָד מִטְּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אֲבוֹתָם
 שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטְּה אֹהֶרֶן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם:

NUMERI XVII

il nome di ciascheduno di essi sopra la sua verga. (18) Ed il nome d'Aronne scriverai sulla verga di Levi, perocchè una verga (ha da essere) per ogni capo dei loro casati. (19) E le poserai nel padiglione di congregazione, innanzi alla Legge, dov'io soglio trovarmi con voi. (20) Ora colui che sarà da me eletto..... di lui la verga fiorirà; così acquietarò d'attorno a me le mormorazioni dei figli d'Israel, che vanno mormorando contro di voi. (21) E Mosè parlò ai figli d'Israel, e tutt'i loro principi gli diedero dodici verghe, una verga per ogni principe, pel rispettivo casato, e tra le loro verghe (eravi

(יז) מִטְּה אֶחָד לְרֹאשׁ: וְכֵן תִּרְגַּם אֶת־קִלְמוֹת אֵרִי חֹטֵרֵת קֵד.

(כב) וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
 הָעֵדוּת: (כג) וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל־
 אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מִטְּה־אֹהֶרֶן לְבֵית
 לֹוי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים:
 (כד) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטָּת מִלִּפְנֵי יְהוָה
 אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטְּהוּ:
 פ שָׁשִׁי (כה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת־
 מִטְּה אֹהֶרֶן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת

NUMERI XVII

anche) la verga d'Aronne. (22) E Mosè depose le verghe innanzi al Signore nel padiglione della Legge. (23) Ora nel giorno seguente Mosè entrò nel padiglione di congregazione, e trovò che la verga d'Aronne, rappresentante il casato di Levi, era fiorita; aveva cioè messo gemme, e prodotto fiori, e maturato mandorle. (24) E Mosè trasse fuori tutte le verghe d'innanzi al Signore, (e le presentò) a tutt'i figli d'Israel; i quali le osservarono, e presero ciascheduno la sua verga. (25) Ed il Signore disse a Mosè: Rimetti la verga d'Aronne

(כד) וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים, אֵיךְ רָאָה מֹשֶׁה אֶת הַפָּרַח? וְהַצִּיץ הַלְמוֹדִי יִדְוֶי הַתְּכָס הַרֹפֵא מוֹהֵר ר' יִשְׂרָאֵל גְּדֵלִים קוֹיִם ז"ל שֶׁהֵיוּ בּוֹ כִּרְחִים וְשְׁקָדִים כְּאַחַת, כִּי קָלַת מִן הַכְּרָחִים כִּבְר כִּפְתָחוֹ וְכִבְר גְּמֻלוֹ שְׁקָדִים, וְהַסֵּב הַלִּיץ וְעֵדִין לֹא יֵלֵךְ הַפְּרִי, וְהַסֵּב הֵיוּ עֵדִין כְּתוּמִים. (כה) זכ"י עַל קֶלֶף מִלְּאֲחֵי לְמַשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי־מִרְי, וְכַוּן וְתַבְלָל: לְפִי הַכְּקוֹד הוּא כִּיעַל וְעַעַל יוֹלָא, וְכַתְּלֹמוֹ וְתַבְלָלָה, כִּמוּ לִי יָבֹוּ כַתְּלֹמוֹס לִיִּוֵה, כִּמוּ כַתְּבֵר רַשָּׁאֵי, וְלִמֵּי הַעֵבֶר כִּכּוֹן יוֹתֵר שִׁבְיָה פֶעַל עוֹמֵד כְּתַרְגוּמוֹ, וְכֵן כִּרְאָה שֶׁהִיא דַעַת רַשָּׁי וְלִפְיֵךְ עֵשָׂה תְלוּכֹחַס

davanti alla Legge, da conservarsi per segno [per ammonizione] per la gente ribelle; onde por fine alle loro mormorazioni contro di me, e non abbiano a morire. (26) E Mosè eseguì: come il Signore gli comandò, così fece. (27) I figli poi d'Israel dissero a Mosè quanto segue: Noi muojamo, noi siamo perduti, siamo tutti perduti. (28) Chiunque s'accosta al tabernacolo del Signore, muore. Abbiamo ancora finito di perire? [No, poichè facilmente può taluno mancare dei dovuti riguardi al tempio ed al culto].

XVIII

(1) Ed il Signore disse ad Aronne: Tu e i tuoi figliuoli, e teco il casato di tuo padre [cioè i Kehathiti], porterete la pena dei peccati che venissero commessi verso il Santuario; e tu e i tuoi figli teco porterete la pena dei peccati che si commettessero verso il vostro sacerdozio [vale a dire: dovete, sotto vostra responsabilità, sorvegliare che alcun estraneo non tocchi per inavvertenza gli oggetti sacri, o eserciti alcuna funzione sacerdotale]. (2) Prendi anche teco i tuoi fratelli, (il resto del)la tribù di Levi, tribù cui appartiene tuo padre, onde uniscansi a te, e sianti ministri, e tu, e teco i

(א) תשא את עון המקדש: כיון שהתרעמו על מותם כל הקרב, השיבם שהעובד אינו אלא לעושה בזדון, אבל אם בזוג על זה יגמרו הכהנים, ואם לא יגמרו הם ישאו עונם. את עון בהונתכם: עון המקדש בקריבה ונגיעה, ועון הכהונה בעשיית העבודה, ואנקלוס תרגם תשלחן, כלומר תגרמו סליחה להם. ענין הסליחה ויתורם בלשון שנק חוץ וכאן וישיעיה כ"ה ז', כי שרש שנק לריך שיהיה אחריו זכרון הסטא או העון, ואם (כי ירצה לסלוח) אם היה אומר למשנק לא היה הענין מובן, וכאן לא היה אפשר לתרגם בלשון שנק, כי היה לריך לעשותו הפעיל, ואין השרש הזה נוהג בהפעיל, אבל שרש סלח הוא נוהג בלי אריות בפעיל (ארי מסיגי לסלקה הוא מקור מן הפעיל) ובהיותו פועל יתכן שיכלול גם הוראת הספיעה, וכן בס' ויקרא י' י"ו נשאת את עון העדה, לפלקא. (ב) וגם את אהרן במטה לוי: ואע"כ אינם כהנים כוונת הכני קורא אותם אהרן להיותם זוטא לוי.

לבני-מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: (כו) ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו בן עשה: פ (כז) ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אברנו כלנו אברנו: (כח) כל הקרב הקרב אל-משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: ס

יח

(א) ויאמר יהוה אל-אהרן אתה ובניך ובית-אביך אתך תשא את-עון המקדש ואתה ובניך אתך תשא את-עון בהנתכם: (ב) וגם את-אחיך מטה לוי שבט אביך

ל' ימיד, כדי שיהיה נקשר עם ותכל. ויש לתמוה איך לא ראה רש"י כי ותכל הוא פועל, ולפי דרכי יתכן לומר כי בא ותכל תחת ותכל על דרך גזר במקום גזר, אך לפי זה למה לא נקדו תלובתם בקמץ הס"ן? (כח) כל הקרב הקרב: אין כאן כפל לשון אך הוא על דרך כי יכול הכולל מונח, וכי ימות מות עליו, ושמוע השמוע ואומר, והיה הונח אשר ילא מדלתי בימי לקראתי, ענין כלם מי שיהיה, וכן כאן הכוונה כל הקרב (מי שיהיה) שיקרב אל משכן ה'. ואין להכחיד שאין פירוש זה נוסכים עם הכנימות. האם תמנו לגוע: כמו והי כאשר תמו כל אכזי הולחמה למות (דברים ז' ע"ז), כאשר הם כל העם לעבור (יהושע ד' י"א), כאשר תמו כל הגוי להמול (שם ה' ח') כלומר עדיין לא נשלמו מוגפותיהם, כי כל הקרב וכו'.

הַקָּרֵב אִתְּךָ וְיִלְוֶנוּ עִלֶּיךָ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֵתָהּ
 וּבְנֵיךָ אִתְּךָ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדוּת: (ג) וְשָׁמְרוּ
 מִשְׁמֶרֶתְךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־הָאֹהֶל אַךְ אֶל־כְּלֵי
 הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא־יָמְתוּ
 גַם־הֵם גַּם־אִתָּם: (ד) וְנִלְוֶנוּ עִלֶּיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־
 מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכֹל עֲבֹדַת הָאֹהֶל
 וְזָר לֹא־יִקְרַב אֲלֵיכֶם: (ה) וְשָׁמְרֶתֶם אֶת־
 מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־
 יְהִיָּה עוֹד קֶצֶף עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ו) וְאֲנִי הִנֵּה
 לִקְחָתִי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

NUMERI XVIII

figli tuoi, (uffizierete) innanzi al padiglione della Legge. (3) Faranno l'ufficio tuo, e la guardia di tutt' il padiglione; però agli arredi sacri ed all' altare non s' accosteranno, onde non muojano essi, e voi ancora. (4) Si uniranno a te, ed avranno cura del padiglione di congregazione, per tutt' il servizio del padiglione; ed alcun estraneo non s' accosterà a voi. (5) Avrete cura degli oggetti sacri, e dell' altare; e così non avrà più luogo ira (celeste) contro i figli d' Israel. (6) Io poi ho già preso i vostri fratelli, i Leviti, di mezzo ai figli d' Israel:

ולוי היה שבת ושמש שמוכו ילא חזק, ע' כה"ב תק"ט עמוד 119. (ח) ושמרם את משמרת הקדש וגו': חס והס משגיחו על כל חלה, הסהנים על חלקם, והגויס על חלקם. (ד) מתנה נתונים לה': צומחה הם כחוסים להם, כלומר

לָכֶם מִתְּנָה נְתַנִּים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד: (א) וְאֵתָהּ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ
 אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכֹל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית
 לְפָרֶכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה אִתְּןָ אֶת־
 כְּהֻנַּתְכֶם וְהִזֹּר הַקָּרֵב יוֹמֵת: (ב) וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת־
 מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמָתִי לְכֹל־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְךָ נֹתְתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָךְ לְחֶק־עוֹלָם:
 (ג) זֶה יְהִיָּה לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־הָאִשׁ

NUMERI XVIII

egliino sono dati a voi in dono, cioè al Signore, per prestare il servizio del padiglione di congregazione. (7) E tu, e teco i figli tuoi, avrete cura del vostro sacerdozio, (cioè) di quanto è da farsi sull' altare, o internamente, al di là della portiera, ed uffizierete. Io costituisco il vostro sacerdozio un servizio di regalo [di privilegio, ossia esclusivo]; e l' estraneo che s' accostasse, sarà fatto morire. (8) Ed il Signore soggiunse ad Aronne: T' incarico eziandio della cura dei miei tributi [di mangiarli coi prescritti riguardi, e di non lasciarli mangiare, da chi non è sacerdote]. Tutte le cose dai figli d' Israel consacrate, a te le do qual distintivo, ed ai figli tuoi, per statuto perenne. (9) Ecco quello che sarà tuo delle cose santissime,

לה': (ז) עבדת מתנה נתן: לומר שמתנה חכות היא להם, ואין לזרים חסם. (ח) לך נתתים: שישמרום לכלם צמחה ושלא יאכילום לזרים. (ט) אשר ישרבו לי: כל חמקה ותשורה כופל זה לי השנה, כמו מלכי תרשים ואיים חמקה ישירו (תהלים

אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לֶךְ נִתְּתִים: (יג) בְּכוֹרֵי כָּל־
 אֲשֶׁר בְּאַרְצֵם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ לַיהוָה לֶךְ יִהְיֶה
 כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלֵנוּ: (יד) כָּל־חֶרֶם
 בְּיִשְׂרָאֵל לֶךְ יִהְיֶה: (טו) כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
 יִהְיֶה־לְךָ אַךְ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם
 וְאֶת בְּכוֹר־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה: (טז)
 וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁתַּת
 שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֶּרָה הוּא:
 (יז) אַךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אוֹ־בְכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ־בְכוֹר
 עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרַק עַל־

NUMERI XVIII

(13) Le primizie che recheranno al Signore, di tutt'i prodotti della loro terra, saranno tue: chiunque di tua casa trovisi in istato di purità, potrà mangiarne. (14) Ogni cosa che venga in Israel consacrata sotto nome di Hhèrem, sarà tua. (15) Ogni primo parto di qualsiasi specie, che offriranno al Signore, tanto degli uomini che delle bestie, sarà tuo; però riceverai un riscatto pei primogeniti degli uomini, come pure per quelli delle bestie impure. (16) Tale riscatto lo riceverai da quando (il primogenito) avrà un mese, col prezzo fisso di cinque sicli d'argento, secondo il peso del tempio, il quale siclo è (venti) Ghera. (17) Ma pei primogeniti della specie bovina, o pei primogeniti della specie pecorina, o pei primogeniti della specie

כָּל־קָרְבָּנִים לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חֲטָאתָם
 וּלְכָל־אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים
 לֶךְ הוּא וּלְבָנֶיךָ: (י) בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים תֹּאכְלֵנוּ
 כָּל־זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לְךָ: (יא) וְזֶה־
 לֶךְ תְּרוֹמַת מִתְּנֶם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֶךְ נִתְּתִים וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אֶתְךָ לְחֶקֶךָ
 עוֹלָם כָּל־טְהוֹר בְּבֵיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ: (יב) כָּל
 חֶלֶב יִצְהָר וְכָל־חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם

NUMERI XVIII

(delle cose) del fuoco [cioè dei sacrifici]: ogni loro offerta, sia farinacea, sia sacrificio d'aspersione, sia sacrificio di pentimento, che tributeranno a me; è cosa santissima, tua e de' figli tuoi. (10) La mangerai in luogo santissimo [cioè nell'atrio del tabernacolo, luogo il più sacro tra quelli ove il mangiare era permesso]; ogni maschio potrà mangiarne; saratti cosa sacra. (11) Questi poi sono i tributi ch'essi ti daranno [non in qualità di sacrifici, ma di diritti sacerdotali]: tutte le (altre) cose che verranno dai figli d'Israel presentate, a te le assegno, e teco ai figli tuoi ed alle tue figliuole, qual diritto perpetuo; chiunque di tua casa trovisi in istato di purità, potrà mangiarne. (12) Ogni miglior olio, ed ogni miglior vino e grano... la prima parte che ne daranno al Signore, a te la do.

ע"כ י'. (יא) עד כאן דבר זבוח ישראל מקריבים דרך קדש, כלומר להשרף לגבוה, והתורה זותה לכהנים לאלהם, ועכשו מדבר זבוח שהתורה תזוה לישאל לתת לכהנים עלמם, שהוא תרומה וזבורים, ואינו מדבר בזבוח מקדשים קלים, כי אין עיקר כתיבתם

(כא) וּלְבָנֵי לֹאִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל
 לְנַחֲלָה חֶלֶף עֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר־הֵם עֲבָדִים אֶת־
 עֲבַדְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד: (כב) וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׂאת חֲטָא לְמוֹת:
 (כג) וְעֶבֶד הַלֹּאִי הוּא אֶת־עֲבַדְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנָם חֶקֶת עוֹלָם לְדַרְתֵּיכֶם וּבְתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: (כד) כִּי אֶת־
 מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ לִיהוָה תְּרוּמָה
 נָתַתִּי לַלְוִיִּם לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: פ

NUMERI XVIII

figli d'Israel. (21) Ed ai figli di Levi ecco io assegno in retaggio tutte le decime d'Israel, in cambio del lavoro che lavorano, (prestando) il servizio del padiglione di congregazione. (22) Così non avranno più i figli d'Israel ad accostarsi al padiglione di congregazione, in guisa da portarne la pena e morire. (23) Ma il Levita, egli solo, presterà il servizio del padiglione di congregazione, e quelli [i non Leviti] incorreranno in peccato [se vi s'accosteranno]. Statuto perenne (sarà questo) per tutte l'età avvenire, e tra i figli d'Israel non avranno retaggio [possidenza]. (24) Perocchè le decime ch' i figli d'Israel tributeranno al Signore, io le assegno ai Leviti in retaggio; perciò io preservo che tra i figli d'Israel non ricevano re-

(כג) והם ישאו עונם: והם בני ישראל ישאו עונם אם יעבדו מזוהל. (כו) והרמוחם

הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֶלְבֶם תִּקְטֹר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה: (יח) וּבִשְׂרָם יִהְיֶה־לָךְ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה
 וּבִשְׂוֹק הַיָּמִין לָךְ יִהְיֶה: (יט) כָּל י תְּרוּמַת
 הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוָה
 נָתַתִּי לָךְ וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אֶתְךָ לְחֶק־עוֹלָם
 בְּרִית מְלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ
 אֶתְךָ: (כ) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצֶם לֹא
 תִנְחָל וְחֶלֶק לֹא־יִהְיֶה לָךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חֶלְקֶךָ
 וְנַחֲלַתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס שביעי

NUMERI XVIII

caprina, non riceverai riscatto; sono sacri: tu ne spargerai il sangue sopra l'altare, e n'arderai il sego, in sacrificio da ardersi al Signore, in odore propiziatario. (18) E la loro carne sarà tua: sarà da te riguardata come il petto di dimenazione, e come la gamba di tributo. (19) Tutti' i sacri tributi, ch' i figli d'Israel tributeranno al Signore, li do a te, e teco a' tuoi figli ed alle tue figliuole, qual diritto perpetuo. Ella è questa davanti al Signore una promessa col sale, (cioè) perenne, (fatta) a te, e teco alla tua discendenza. (20) Ed il Signore soggiunse ad Aronne: Tu non possederai nella loro terra, e non avrai parte tra loro: sono io la tua parte ed il tuo retaggio, in mezzo ai

לכספים, אלא לגזוה. (יט) ברית מלח עולם: הלא לכם לדעת כי ה' אלהי ישראל כחן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח (ד"ה ב' י"ג ה') ועיני ויקרא ב' י"ג.

(*) קמ"ז ב"ק.

הַכֹּהֵן: (כט) מִכֹּל מִתְּנִיתֶיכֶם תִּרְיֹמוּ אֶת כָּל-
 תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל-חֶלְבֹו אֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ;
 מִסְמִיר (ל) וְאִמְרַת אֱלֹהִים בְּהִרְיִמְכֶם אֶת-חֶלְבֹו
 מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוּיִם כְּתִבּוּאת גֵּרֹן וְכְתִבּוּאת
 יָקֵב: (לא) וְאִכְלֶתֶם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אַתֶּם
 וּבֵיתְכֶם כִּי-שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם
 בְּאֶהָל מוֹעֵד: (לב) וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלָיו חֶטֶא
 בְּהִרְיִמְכֶם אֶת-חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְשׁוֹ בְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תָמוּתוּ: פ פ פ

NUMERI XVIII

ad Aronne sacerdote. (29) Da tutto ciò che vi verrà dato leverete tutt' il tributo dovuto al Signore; (ne leverete cioè) da tutt' il migliore la parte da consecrarsi [da darsi a qualche sacerdote]. (30) E dirai ad essi: Levandone il migliore, sarà da riguardarsi qual proprietà dei Leviti, come fosse la rendita dell'aia, e la rendita del tino. (31) La mangerete in qualsiasi luogo, voi e la vostra famiglia; perocchè è la vostra mercede, in cambio del vostro servizio nel padiglione di congregazione. (32) Così non incorrerete in peccato per cagione di essa (decima), levandone (cioè) la parte migliore. Così non profanerete le cose sacre dei figli d' Israel, e non morrete.

(כח) וַיִּרְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כז) וְאֶל-
 הַלוּיִם תְּדַבֵּר וְאִמְרַת אֱלֹהִים כִּי-תִקְחוּ מֵאֵת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
 מֵאֵתֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת
 יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן-הַמַּעֲשֵׂר: (כז) וְנִחְשַׁב לָכֶם
 תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגֵן מִן-הַגֵּרֹן וְכַמְלֵאָה מִן-הַיָּקֵב:
 (כח) בֵּן תִּרְיֹמוּ גַם-אַתֶּם תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל
 מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן

NUMERI XVIII

taggio. (25) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (26) Ai Leviti poi parlerai, e dirai loro: Quando riceverete dai figli d' Israel la decima, che vi ho assegnato (da percepire) da loro, qual vostro retaggio; leverete da essa un tributo al Signore, (cioè) la decima di quella decima. (27) E tale vostro tributo vi verrà riputato, come fosse grano (da voi tributato) dall'aja, e liquore dal tino. (28) In tal guisa tributerete anche voi un tributo al Signore da tutte le decime che riceverete dai figli d' Israel, e ne darete il tributo del Signore

מִמֶּנּוּ תְרוּמַת ה': כְּלוּמֵר מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר, וְרַמְ"בֵּימֵן תְּרוּם צֹר הַעֲבֵעַ, וְאִרְכֵּהִים אֶל הַעֲבֵעַ, וְהוּא שְׂבוּעַ, כִּי לְפִי זֶה תְּהִיָּה הַכּוּזָבָה שִׁרְיֹוּ מוֹנֵנוּ לְתִרּוּמָה אֶחָד מוֹנָה. (כז) וְנִחְשַׁב לָכֶם וְגו': הַתְּרוּמָה הַזֹּאת שִׁרְיֹוּ מִן הַמַּעֲשֵׂר תְּהִיָּה כְּשֶׁבֶת לִזְכוּתְכֶם כְּאִילוּ כְּתַם אֹתָהּ מִגְּרַכְס וּמִיָּקֵבְכֶם, וְנִחְשַׁב כַּעַל מַתּוּי.